

SZÜCS FERENC

1922. december 30. Makó – 1999. augusztus 2. Budaörs

KATONAI SZOLGÁLAT, BEOSZTÁSAI

Honvédelmi Minisztérium (HM) Katonai Elhárító Főcsoportfőnökség, csoportfőnök-helyettes	1949. augusztus 15.–1950. január 30.
HM IV. Főcsoportfőnökség, csoportfőnök-helyettes	1950. január 30.–1950. december 14.
Washington, katonai attasé	1950. december 14.–1953. november 30.
Magyar Néphadsereg Vezérkari Főnökség (MNVK) 2. Csoportfőnökség, csoportfőnök tájékoztatási helyettese	1953. november 30.–1956. április 20.
MNVK 2. Csoportfőnökség, (megbízott) csoportfőnök	1956. április 21.–1957. február 20.
MNVK 2. Csoportfőnökség, csoportfőnök	1957. február 21.–1962. július 31.
MNVK Főnökség (MNVKF) helyettese, Szervezési és Mozgósítási Csoportfőnökség, hadkiegészítési-helyettes	1962. július 31.–1963. szeptember 30. és 1966. szeptember 1.–1972. június 30.
MNVKF helyettese	1966. szeptember 1.–1972. június 30.
MNVKF helyettese, Szervezési és Mozgósítási Főcsoportfőnökség, hadkiegészítési helyettes	1972. július 1.–1977. február 1.
MNVKF felderítő-helyettes, főcsoportfőnök	1977. február 1.–1989. december 1.

RENDFOKOZATAI

őrnagy	1949. augusztus 15.
alezredes	1950. október 15.
ezredes	1953. november 7.
vezérőrnagy	1961. november 7.
altábornagy	1983. szeptember 29.

PÁLYÁJA

Szülei jómódú gazdálkodók voltak, anyját Vajda Máriának hívták. A család a gazdasági válság alatt anyagilag tönkrement, apja ezután biztosítási ügynökként dolgozott. Középiskolai évei után 1940 és 1944 között a József Nádor Műszaki és Gazdasági Tudomány Egyetemen tanult. Tanulmányai alatt nagy hatással voltak rá a népi írók, később a kollégiumi évek alatt a munkásmozgalommal is kapcsolatba lépett. Ebben az időszakban a „fasisztaellenes” ifjúsági szabadságfront egyik irányítója volt, elsősorban a paraszti származású diákság körében. 1943 nyarán részt vett a balatonszárszói Magyar Élet-táborban is. Katonai behívóparancsának nem tett eleget, műegyetemi tanulmányait három és fél év elvégzése után megszakította, inkább az illegalitást választotta. A későbbiekben tagja volt a Nemzeti Parasztpártnak (NPP), a Magyar Kommunista Pártnak (MKP), a Magyar Dolgozók Pártjának (MDP) és a Magyar Szocialista Munkáspártnak (MSZMP) is. 1945-ben miniszteri biztos, 1946 és 1947 között a Földműves Szövetkezet kerületi ügyvivője, 1947 és 1949 között pedig országgyűlési képviselő volt, előbb az NPP, majd az MKP képviselőjeként. A törzstiszti tanfolyam elvégzése után 1949. augusztus 15-én kezdte meg katonai szolgálatát őrnagyi rendfokozattal. Első beosztása 1950. január végéig a Honvédelmi Minisztérium (HM) Katonai Elhárító Főcsoportfőnökségen volt, ahol csoportfőnök helyettesként tevékenykedett. Ezt követően 1950. december közepéig a HM IV. Főcsoportfőnökségén volt csoportfőnök helyettes. 1950. októberben előléptették alezredessé, majd 1950. december közepétől 1953. november végéig Washingtonban volt katonai attasé. Ezredes rendfokozatát 1953 novemberében kapta meg. Hazatérése után 1956. április közepéig a Magyar Néphadsereg Vezérkari Főnökség (MNVK) 2. Csoportfőnökségén a csoportfőnök tájékoztatási helyetteseként teljesített szolgálatot. Ezután 1956. április 21-től 1957. február 20-ig a MNVK 2. Csoportfőnökség csoportfőnöki teendőit látta el, mint megbízott csoportfőnök. 1956. október 30-án a későbbi vizsgálat szerint elhagyta a Zalka Máté laktanyát: nem biztosította az ottmaradt értékeket és dokumentumokat, és kapcsolatba került a Nemzetőrség vezetőjével, Király Bélával is. 1958-ban pártfegyelmet kapott, leváltották és külszolgálatra helyezték. 1962-ben törölték a pártbüntetését, és visszakerült a katonai hírszerzéshez. Ezt követően 1962. július végéig ugyanitt volt csoportfőnöki beosztásban. 1962. júliusától 1963. szeptember végéig a MNVKF helyettes, Szervezési és Mozgósítási, hadkiegészítési helyettese volt. Később a Szovjetunióba vezényelték a Vorosilov Vezérkari Akadémiára, ahol két évig folytatott tanulmányokat, ezt követően pedig 1966. szeptemberétől 1972. június 30-ig MNVKF helyettese volt. Az 1968-as események alatt Csehszlovákiában augusztus 19-től november 30-ig teljesített szolgálatot, majd Vietnámban a Nemzetközi Ellenőrző Bizottság magyar tagozatának volt parancsnoka 1973. január 15. és 1974. december 20. között. 1972. júliusától 1977. februárig ismét MNVKF helyettes, szervezési és mozgósítási, hadkiegészítési helyettesi pozíciót töltötte be. Utolsó beosztásában nyugdíjazásáig, 1989. december 1-ig dolgozott, mint a MNVKF felderítő helyettese, főcsoportfőnök. Altábornaggyá 1983 szeptemberében léptették elő. Kádár Jánossal közeli kapcsolatban állt, de nem voltak barátok. Az Egyetértés Vadásztársaság elnöke, melyben tag Kádár János is. Az MSZMP KB tagjaként tevékenykedett 1980 és 1989 között, majd 1989 októberében, a pártszakadást követően részt vállalt a Magyar Szocialista Munkáspárt (a későbbi Munkáspárt) újjászervezésében. 1999 augusztus 2-án hunyt el.

KITÜNTETÉSEI

Magyar Szabadság Érdemrend bronz fokozat (1947)
Magyar Népköztársasági Érdemrend (1950)
Magyar Népköztársasági Érdemérem arany fokozata (1950)
Kiváló szolgálatért Érdemérem (1955)
Szocialista Hazáért Érdemrend (1967)
Vörös Csillag Érdemrend (1960)
Szocialista Magyarországért Érdemrend (1967)
Felszabadulási Jubileumi Emlékérem (1970)
Szolgálati Érdemérem 10, 15, 20, 25, 30, 35, 40 év után, Fegyverbarátságért Érdemérem (cseh, osztrák, NDK, lengyel) (1970)
Vörös Csillag Érdemrend (1973)
Harci Érdemrend (mongol) (1974)
Bulgária Emlékérem (1970)
Szocialista Érem (Vietnam) (1975)
Fegyverbarátságért Érdemérem (NDK) (1977)
Felszabadulási Érdemérem (1977)
„60 éves a Szovjet Hadsereg” Emlékérem (1979)
Fegyverbarátságért érdemérem (Szovjet) (1980)
Fegyverbarátságért Érdemérem arany fokozat (NDK) (1980)
Bolgár Néphadsereg Szolgálatáért Emlékérem (1985)
Forradalmi Fegyveres Erők 30. évfordulója (Kuba) (1987)
Vörös Csillag Érdemrend (Szovjet) (1988)
„A Szovjet Fegyveres Erők 70 éve” Emlékérem (1988)
Vörös Zászló Érdemrend (1989)

PUBLIKÁCIÓI

A NATO az osztrák fegyveres erők háborús felkészültségbe helyezési rendszere. *Honvédelem*, 1973. Különkiadás 6. sz.

A nemzetközi helyzet általános jellemzése, a NATO fegyveres erők fejlesztésének helyzete és tendenciái. *Honvédelem*, 1982. 6. sz.

A hadseregcsoport /hadtest, hadosztály/ támadásban. /A NATO elvek alapján/ *Honvédelem*, 1932. 6. sz. Különkiadás.

FORRÁSOK

Hadtörténeti Intézet és Múzeum, Központi Irattár 351/3242

Csendes László–Gellért Tibor: *Az MN vezető állománya*. Hadtörténelmi Levéltár, Magyar Néphadsereg KGY (Különgyűjtemény) C 213.

Csendes László–Gellért Tibor: *Kronológia a honvédség történetéből, 1945–1990*. I–IV. (Kézirat, h. n., é. n.)